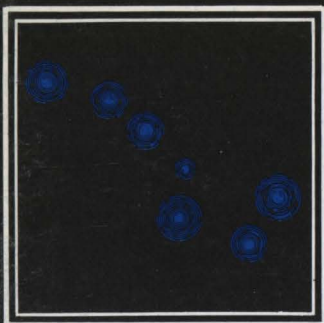

GIGOFF

INFORMATION

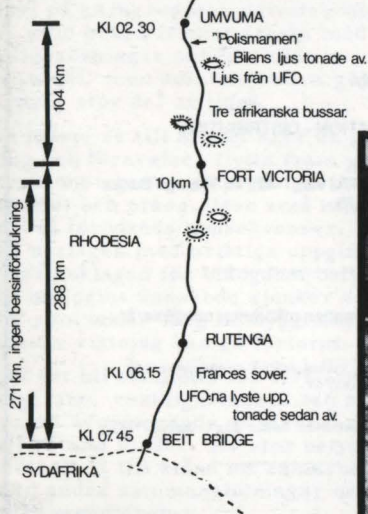
med projekt URD.

NR 6 1975 - ÅRGÅNG 6

Kjell Jonsson

ARBETSGRUPPEN FÖR UFOLOGI

DRÖMRESA I BIL MED UFO-ESKORT FRÅN RHODESIA TILL SYDAFRIKA

"Störtande flygplan" steg igen!
Pojkar såg ett lysande UFO.

Föreningen

ORDFÖRANDE:

Sven-Olof Fredrikson
Stobéegatan 28 B 416 53 Göteborg
Tfn. 031/21 87 10.

SEKRETERARE:

Ingemar Hedenvik
Fjällveronikan 4 424 48 Angered
Tfn. 031/30 39 56.

KASSÖR:

Alf Tollhag
Kongahällagatan 42 B 442 00 Kungälv
Tfn. 0303/14 70 6.

FOTOTEKNISK-avdelning:

Gunnar Bunker
Roy Karlsson
Lasse Svennberg

PR-avdelning:

Mats Weidel

INFORMATION - Göteborg:

Jörgen Karlson
Sagogången 57 3 vån. 422 45 Hisings Backa
Tfn. 031/52 54 75.

INFORMATION - Stockholm:

Boris Jungkvist
Klasrovägen 39 A 191 49 Sollentuna
Tfn. 08/35 53 64

URD - Information:

Sten Lindgren
Larsbergsvägen 23 181 38 Lidingö
Tfn. 08/767 33 14.

OMSLAGSBILD:

En märklig händelse råkade två ungdomar från Rhodesia ut för under en bilfärd mellan Umvuma och Beit Bridge, se sid 4.

Tidningen

REDAKTÖR OCH ANSVARIG UTGIVARE:

Alf Tollhag

I REDAKTIONEN:

Sven-Olof Fredrikson
Ingemar Hedenvik
Siv Högman
Leif Nilsson
Lasse Svennberg

ILLUSTRATIONSTECKNARE:

Tage Jonsson
Rickard Lidblom
Leif Nilsson

LAYOUT:

Björn Högman

PRENUMERATION - DISTRIBUTION

Jörgen Karlson
Sagogången 57 3 vån. 422 45 Hisings Backa
Tfn 031/52 54 75.
Pg. 42 85 03-7

GICOFF-Information utkommer med 6 nr/år.

Medlemskap (i vilket också prenumeration ingår) 75 kronor/år.

Endast prenumeration helår 45:-, halvår 25:-.

GICOFF
håller möte i egen lokal vid Långåkern i Sävadalen.

Upplys. ordf. Sven-Olof Fredrikson,
tfn. 031/21 87 10.

Mötesdagar under första halvåret 1976:

20.1	2.3	13.4	25.5
3.2	16.3	27.4	8.6
17.2	30.3	11.5	

EFTERTRYCK FÖRBUDES
utan redaktionens medgivande.

Redaktionellt

Av Sven-Olof Fredrikson

ARBETSGRUPPEN FÖR UFOLIGIN

UFO-rörelsen

2, är splittrad i uppfattningen om det betydelsefulla i detta arbete,

UFO-rörelsen

3, har alldeles för små ekonomiska resurser.

År 1975 kommer troligen inte att gå till UFO-historien som ett stort år vad gäller observationer i Sverige. Men projekt URD har givits en fastare form genom bildandet av en stiftelse och en ledningsgrupp. Arbetet inom projektet att föra upp ufologin på högre nivå pågår intensivt.

GICOFF:s verksamhet har visserligen aldrig gått ihop, men 1975 blev under-skottet större än vanligt, vilket tär hårt på kärngruppens privatekonomi. Vi ville också främst arbeta med UFO-undersökningar och fortbilda oss inom området, men administrativa göromål kräver stor del av tiden.

Vi måste se till att det sker en utveckling och förnyelse, flytta fram våra positioner gentemot myndigheter, allmänhet och press. Men små misstag kan få förödande konsekvenser. Att bli beslagen med oriktiga uppgifter eller anklagad för blögdhet betyder att ufologins anseende sjunker och det som under lång tid byggts upp i positiv riktning kan gå förlorat.

Låt det bli ett motto för 1976 att vara noggrann, verklighetsnära och arbeta för ett accepterande av UFO-fenomenet på alla nivåer. Av stor betydelse vore att få till stånd ett samarbete med andra sammanslutningar och med olika myndigheter.

Basen för ufologin måste även i fortsättningen vara själva observationerna och därpå följande undersökningar. Men att åstadkomma en fungerande organisation för enhetliga och korrekta UFO-undersökningar är svårt av flera orsaker, t ex:

UFO-rörelsen

1, har alltför få personer som är villiga och kapabla att utföra det fältarbete som behövs,

Däremot har vi vissa betydelsefulla komponenter. Vi har ett program, ett mycket bra undervisningspaket, administrativa hjälpmedel som blanketter och dokumentation och vi har en formell organisation, allt detta inom projekt URD:s ram. Det ger oss möjlighet att i begränsad omfattning utföra ett riktigt undersökningsarbete.

En utökad verksamhet kräver dock att vi antingen löser de tre problemen eller att vi får hjälp utifrån, dvs från etablerade organisationer. GICOFF kommer i framtiden att arbeta för båda lösningarna. Vi är övertygade om att det är fullt möjligt att få UFO-problematiken accepterad inom försvaret, polisen och statliga myndigheter, vilket i sin tur ger väldiga möjligheter till ett närmare studium av fenomenet.

Vi uppmanar alla läsare att ägna lite tid åt den problematik vi skisserat ovan. Den verksamhet som hittills bedrivits inom UFO-rörelsen har egentligen inte fört frågan så långt. Skulle helt plötsligt UFO-gåtan lösas, kommer vi knappast att kunna tacka UFO-rörelsen för det. Vi har helt enkelt åstadkommit för lite hårddata och för mycket halvsanningar.

En god fortsättning på 1976 önskas alla läsare.

Illustrationsteckning Leif Nilsson.

DRÖMRESA I BIL MED UFO-ESKORT FRÅN RHODESIA TILL SYDAFRIKA

Översättning Leif Nilsson - bearbetning Bertil Nilsson.

Natten till den 31 maj 1974 var Peter och hans fru Frances i bil på väg från Salisbury i Rhodesia till Beit Bridge nära Durban i Sydafrika. Sikten var god trots att månen inte stigit upp. Någon mil söder, om Umvuma såg paret en polisman som satt vid vägkanten med en walkie-talkie i handen. Peter uppfattade det som en fartkontroll och saktade in något. Han tyckte det var underligt att polismannen varit klädd i något metallartat, de brukar vara klädda i khaki. Frances tyckte klädseln var "plastliknande".

Ett ljus dök upp kl 02.30 - Frances är

säker på tiden, för hon trodde först att ljuset kom från en kulle, och medan hon tittade på klockan så hon att det var väldigt sent för någon att vara uppe. Sedan trodde hon att det var ljus från en radiomast, eftersom det tycktes rotera som ett sådant varningsljus för flyget. Ljuset började komma väldigt nära och tycktes nu hålla samma fart som bilen. Nu funderade hon på om det var en helikopter. Färgskiftningen hade blivit blåaktig och ljuset pulserade starkt och regelbundet, var tätt i fem sekunder och avslaget i två.

ELEKTROMAGNETISM, KYLA

Bilens strålkastare började mattas. Trots att de körde i 140 km/tim blev ljuset inuti bilen också svagare. Men radion fortsatte fungera perfekt, det var ett jazzprogram från Lourenço Marques i Moçambique.

Tändningen var normal, för motorn gick bra. Peter tog foten från gaspedalen, men inget hände, bilen fortsatte i samma fart. Batteriet verkade det inte vara något fel på och radion och cigaretterändaren fungerade.

Underligast var ändå att det börjat bli så kallt i bilen. Peter hade kört sträckan många gånger, men aldrig känt sådan kyla. Han beräknade att temperaturen föll åtminstone femton grader, ner till några få plusgrader.

AUTOPILOT

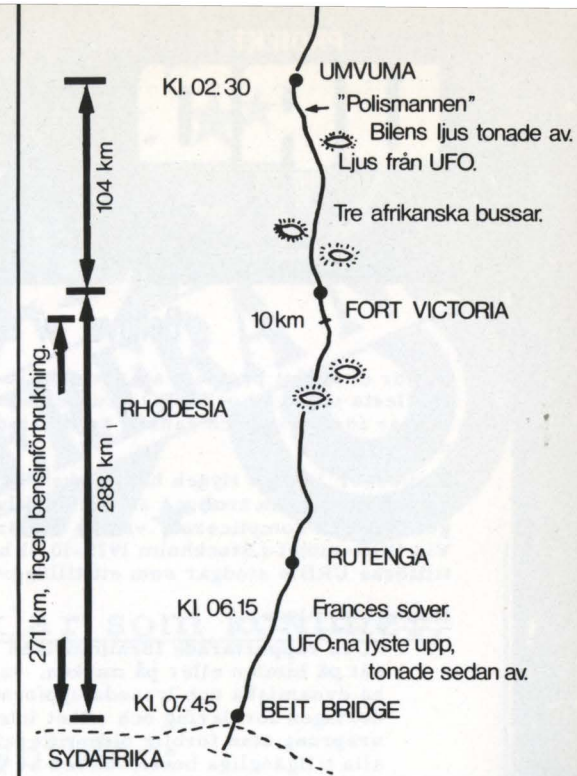
Från en punkt 18 km norr om Fort Victoria och fram till bensinmacken där, for de utan strålkastare och utan kontroll över bilen. Peter kunde inte stanna den, bromsarna fungerade inte.

Styra kunde han inte heller och inte påverka motorn.

- Jag vågade bara prova en gång med att ta foten från gaspedalen. Det hände ingenting, bilen bara fortsatte. Jag var skräckslagen, men så ingenting till Frances, för hon verkade vara på gränsen till hysteri, berättar Peter.

- När jag såg på Peter satt han bara där utan att kunna göra något, det var som om vi åkte med autopilot, säger Frances. När han försökte vrida ratten och det var helt meningslöst, frågade jag honom hur han kunde sitta där så lugnt.

- Det är bara ett UFO, svarade han, och när jag frågade vad han tänkte göra åt det, så han bara: "Vad kan man göra?"

TOMMA BUSSAR

Några kilometer från Fort Victoria passerade de en afrikansk buss (avsedd för färgade) som stod vid en hållplats. Ljuset inuti bussen och dess strålkastare var tända, men inte en människa syntes till. Väldigt underligt, tyckte båda. Vanligtvis är de bussarna överfyllda med passagerare och deras bagage.

Sedan passerade de två liknande bussar, också de med ljusen tända och motorerna igång, men helt tomma. De hade parkerats på vägkanten, något som busschaufförer i Rhodesia ytterst sällan gör, det är väldigt dryga böter på sådant. Om bussarna gått sönder hade chaufförerna också varit skyldiga att placera ut varningstrianglar, men det fanns inga. Att de särskilt uppmärksammade bussarna berodde på att de bar emblemet för en firma i en koncern som Frances arbetade för.

Forts på sid 14.

Behovet av en definition.

Det är ett svårt problem att presentera en klar definition av begreppet UFO. De flesta ufologer och UFO-grupper använder olika definitioner, vilket ofta skapar förvirring och kanske även hindrar accepterandet av UFO-fenomenet.

Professor J Allen Hynek har i boken "The UFO Experience" presenterat en definition som troligen är den hittills mest korrekta. Tyvärr är den något lång och komplicerad, varför den är svår att framföra i populär form. Vid URD-mötet i Stockholm 1975-10-11 beslöts att Hyneks definition skulle tillföras URD:s stadgar som ett tillägg:

Definitionen lyder:

"Den rapporterade förnimmelsen av ett föremål eller ljus, observerat på himlen eller på marken, vars framträdande, bana och allmänna dynamiska och lysande uppförande inte kan ges någon logisk, vedertagen förklaring och vilket inte endast är förbryllande ifråga om ursprung utan förblir oidentifierat efter noggrann undersökning av alla tillgängliga bevis, utförd av personer som är kapabla att göra en förnuftig identifiering om en sådan är möjlig."

URD utanför Sverige.

URD-projektet är uppbyggt med tanke på att även andra länders ufologer skall kunna delta. De nordiska länderna ligger givetvis närmast till för samarbete. Ofta inträffar UFO-observationer samtidigt i både Sverige och Norge. Det har också förekommit i tiden närliggande observationer i Danmark och Sverige samt i Finland och Sverige.

Från URD-projektet har därför kontakt tagits med UFO-grupper i såväl Norge som Danmark och Finland. Längst har man kommit i kontakterna med finländska ufologer. Bland annat var Bjarne Håkansson år 1975 över i Finland och informerade om URD. Givetvis hoppas vi på att det intresse som visats från våra nordiska grannländer skall komma att utvecklas till ett omfattande samarbete inom ramen för projekt URD.

Bjarne Håkansson har fått brev från Soumen UFO. Dessa har haft styrelsemöte i november 1975 och är mycket intresserade av URD. Vill diskutera de praktiska formerna. De vill vara med vid en samnordisk konferens om URD. Bjarne Håkansson ska snarast åka över till Finland igen.

Programmerare.

Bjarne Håkansson söker med ljus och lykta efter personer, kunniga i programmering (Kobol och Fortran) för mindre arbeten inom projektet. Intresserade är välkomna att ta kontakt med B Håkansson, Enstav. 15, 183 40 Täby.

1976

PRENUMERERA NU!

Artiklar som kommer:

Nya världsbilden:
Vad är TID egentligen?

Inte bara BERMUDA!
Djävulsdjup också vid JAPAN.

UFO:s inte bara i ödetrakter.
Läs om när WASHINGTON skakades!

HETT SOM I HIMLEN

Alla vet vi att det inte kan bli hur kallt som helst. Den s k absoluta nollpunkten - då all rörelse i materien, har avstannat - ligger vid drygt -273 grader Celsius.

Men finns det någon absolut värmepunkt? Ja, en del fysiker tror det, men andra är inte lika säkra. Och naturligtvis finner man de allra högsta temperaturerna ute i universum, en bra bit från jordiska förhållanden.

Det är lite svårt att sticka en termometer i stjärnornas inre. Men spektralanalys och andra avancerade vetenskapliga metoder utvecklas alltmer, och av alla tecken att döma är vår egen sol ganska medelmåttig i många avseenden med en inre värme av omkring 13 miljoner grader och en yttertemperatur på ca 6 000. En röd stjärna - som astronomerna föreställer sig att vår sol skall bli om ca fem miljarder år - har kanske 3 000 graders temperatur på ytan men 70 miljoner grader i centrum, det är de siffror som beräknats för Aldebaran.

En vit stjärna, som t ex Vega i Lyrans stjärnbild, är kanske 12 000 grader på ytan och det finns säkert sådana som har en yttemperatur på 50 000, ja kanske 100 000 grader. Hettan i deras inre uppgår givetvis till åtskilliga miljoner grader.

Detta om miljontemperaturer. Men vid supernovautbrott - då många av de äm-

nen som universum innehåller tillskapas, t ex järn och tungmetaller - kan hettan under vissa moment antagligen stiga till miljarder grader.

Hur det är med temperaturförhållandena i de egendomliga s k svarta hålen vet vi förstås ingenting om. Men när vi rör oss på detta högst teoretiska plan kan det nämnas att forskare funnit tecken på att mycket långt tillbaka, för kanske 15 miljarder år sedan, kan det ha varit 2 000 miljarder grader varmt i ett centrum.

Några astrofysiker menar nu att detta måste vara en yttersta gräns - då ändrar hela materiestrukturen karaktär. Detta är inte direkt fråga om vad man kan dra för slutsatser ur relativitetsteori, yttergränser som ljushastighet etc utan snarare vad vetenskapen säger om hur elementarpartiklar förändras under extremt höga tryck, just de processer som man tänker sig försiggår i de svarta hålen.

Nå, lika litet som det i smällkalla vintern kan vara någon uppmuntran att tänka på att det inte kan bli kallare än 273 minusgrader, så är det knappast någon tröst en verkligt het sommardag att tänka på att 2 000 miljarder grader nog är det högsta det kan bli i universum. Men forskningen går ju stadigt framåt och snart kanske vi fått ännu högre värmesiffror att bolla med ■

När vi besinnar universum i dess helhet vägrar förnuftet att betrakta det som resultatet av slumpen.

Charles Darwin
(1809-1892) ■

Ytterligare forskaruttalanden

Allt fler forskare framträder och förklarar att de är övertygade om att det finns intelligenta varelser på andra planeter i universum och att människosläktet måste försöka kontakta deras civilisationer. De allra flesta bör statistiskt sett ha hunnit mycket längre än vad vi gjort - kanske också i självdestruktion, förstås.

Rymdforskaren Ray Stanford, ordförande i en förening för kunskap om människan, säger att han är övertygad om att vi inte är ensamma i universum. Han är också säker på att vi skulle behöva kontakta utomjordingar.

I närheten av hemmet har Stanford en avlyssningsstation med den enda uppgiften att uppnå eller uppfånga kontakt med intelligenta varelser från andra världar. Verksamheten stöds av många andra rymdexperter, t ex professor Ronald Bracewall.

I sin bok The Galactic Club förklarar Bracewall - teleskopkonstruktör och den som löste problemet med rymdkapslarnas besvärande rotation för amerikanska rymdflugstyrelsen - några grundläggande svårigheter (som vi uppfattar dem) för kommunikation med avlägsna kulturer. Det är de för oss enorma avstånden som spökar. Men vad är det som säger att andra - om de nu nått långt - uppfattar tid och rum på samma sätt som vi? Vår uppfattning om dessa i närliggande förhållanden enkla men i kosmiska sammanhang så dunkla begrepp är synnerligen ofullständig.

- Att hävda att vi skulle vara de enda intelligenta varelserna i galaxen är att vilja hävda det

omöjliga, säger Bracewall, som påpekar att liknande förhållanden som mellan Solen och Jorden kan påvisas hos ett hundratal stjärnor som vi känner till i vår galax, Vintergatan.

Stanford - som nämnades tidigare - har i gott förvar ett stycke materia av ungefär en tennisbolls storlek, som slog ned på en bakgård i San Antonio 1969. Delar av ytan har slipats och klumpen innehåller olika metaller. Men den har en kemisk sammansättning som inte kan reproduceras i laboratorium. Den har också en egendomlig förmåga att uppta värme från omgivningen och sedan långsamt avge denna under flera dagar.

När uppgifterna kom 1964 om att en äggformad farkost setts landa i Socorro, New Mexico, var Stanford en av de vetenskapsmän som intervjuade elva vittnen - bland dem två polismän - som sett den omkring fem meter långa farkosten på ett fält.

Poliserna berättade att de följt efter föremålet tills det stannat. När de passerat ett backkrön, upptäckte de två varelser, knappt halvannan meter höga. De hade armar, ben och människoliknande kropp i övrigt.

Då de fann sig upptäckta, skyndade de små figurerna sig tillbaka in i farkosten och gav sig snabbt iväg.

- Jag har undersökt partiklar som knackats loss från ett stycke berg som var i kontakt med ett av landningsställen, och jag har hittat en legering som är okänd för vår vetenskap, förklarar Stanford. ■

I am a geologist interested in the possible implications of the UFO phenomenon for Earth history and for evolutionary theory. Geologists, Biologists and others who are interested in the same problem, please contact me.

Dr. J. B. Kloosterman. Caixa Postal - 41003, Rio de Janeiro, BRASIL. ■

MAGNETISK VANDRING

Orienterare kommer att få det allt svårare att orientera sig i tillvaron, om man får tro sovjetiske vetenskapsmännen och magnetforskaren N D Medvedjev. I tidningen Sovjetskaja Rossija lägger han fram sina teorier i populär form och berättar hur han tänker sig att de magnetiska polerna kommer att förskjutas i framtiden.

Enligt vetenskaplig terminologi är den magnetiska nordpolen definitions-mässigt den punkt på jordytan där en i alla riktningar rörlig magnetnål ställer sig helt vertikalt så att dess sydpol pekar rakt nedåt - den var år 1964 belägen i Antarktis på 67 grader sydlig bredd och 143 grader östlig längd. Magnetiska sydpolen, dvs den punkt där magnetnålens nordpol pekar rakt nedåt, ligger i norra Kanada på 75 grader nordlig bredd och 101 grader västlig längd. Den sammanfaller alltså inte med den geografiska nordpolen, den för orienterare så bekanta missvisningen uppstår härigenom. Men i dagligt tal brukar man tala om magnetisk nordpol nära den geografiska och mag-

netisk sydpol i södra polartrakterna, alltså följa de geografiska begreppen, i motsats till den strikt vetenskapliga definitionen.

Där låg de magnetiska polerna 1964, betonade vi. Sedan dess har de dock förskjutit sig betydligt, fullt mätbart. Genom att studera hur de magnetiska polerna rört sig under de senaste 125 åren har Medvedjev dragit slutsatsen att på grund av förändringar i jordens inre, flytande kärna kommer den pol som nu ligger i norra Kanada att glida iväg mot Röda Havet. Det är en ganska långsam process, men om tusen år kommer alltså alla kompassnålar att peka mot Mekka.

Den magnetiska polen fortsätter sedan sin vandring tvärs över Afrika och om 2 000 år kommer den att befinna sig vid Atlanten. Och den magnetiska pol som nu finns i Antarktis kommer då att ligga i Stilla Havet utanför Sydamerika, allt enligt den ryske forskarens teorier. ■

Nya framdrivningsmetoder

Tåg med magnetisk upphängning i stället för hjul kan bli ett av framtidens effektivaste transportmedel. Och kanske blir det bara inledningen till fler farkoster med inte bara magnetisk "fjädring" utan också magnetisk framdrivning?

En långtidsplan finns för gemensamma sovjetisk-amerikanska forskningar på området. Tåg med elektromagnetism i ett tunt skikt mellan vagnarna och spåren kan färdas i hastigheter på omkring 500 km/tim. De blir nästan helt bullerfria och utan vibrationer. Med dessa hastigheter kan de också konkurrera med flyget, eftersom de blir betydligt mera ekonomiska.

Forskningen har gjort väldigt språng tidigare, och vem vet, kanske kommer undersökningarna av magnetiska krafter ge så mycket att magnetiska fordon inte längre behöver bli jordbundna? ■

Ny komet dyker upp i mars

I mars 1976 blir en ny komet synlig för blotta ögat. Danske astronomen Richard West upptäckte av en ren tillfällighet kometen, som rör sig i stjärnbilden Skytten. Den lokaliserades vid granskning av fotografipåsar i ett observatorium vid europeiska kärnforskningsorganisationen CERN:s anläggningar utanför Genève. ■

FRÅN TEKNIKER TILL MYSTIKER

Vad händer en människa under en rymdfärd? En hel del kan klarläggas instrumentellt, men därutöver tycks finnas oåtkomliga faktorer. Till en början sökte de ansvariga antingen helt förtiga, nonchalera eller åtminstone bagatellisera de fysiska och psykiska förändringar som alla rymdresenärer uppvisade. Nu har så mycket läckt ut att det är befogat att säga, att ingen människa hittills gått helt opåverkad genom ett rymdäventyr.

Det är väl inte så konstigt, kanske någon invänder. Vem som helst måste väl uppvisa personlighetsförändringar efter att ha blivit världsberömd genom en färd, samtidigt som det många gånger antyds att resenärerna utvalts främst på fysiska meriter och att de personliga insatserna är ringa, tekniken svarar för praktiskt taget allt. Och visst måste det vara underligt för en tekniker och testpilot att förvandlas till PR-figur, handskakningsmaskin och representativ middagsätare, det skulle väl kunna knäcka vem som helst?

Det är nu inte hela förklaringen. Inför de världiga perspektiv som öppnar sig för den som får se vår jord försvinna som ett litet klot är det inte underligt om de i ett slag inser att vetenskap och teknik har givna begränsningar.

Edgar Mitchell, en av de tre i månprojektet Apollo 14, har nyligen utgivit en bok, *Psychic Exploration*. I 25 år hade han arbetat med objektiv, rationell, experimentell, empirisk inställning till fysikalisk och astronomisk forskning. Han var en pragmatisk tekniker och vetenskapsman. Men redan före månfärden i februari 1971 hade han reflekterat över medvetandets natur:

Han ville förstå förhållandet mellan tanke och materia.

Under färden genomförde han några ESP-experiment (Extra Sensory Perception). Han sökte tankeöverbära budskap till fyra mottagare på jorden.

En av mottagarna var Olof Jönsson, som för många år sedan emigrerade till USA för att där delta i paraspykologiska experiment och arbeta som

ingenjör. Han bor numera i Chicago.

"Mirakelman" fick han heta i de svenska tidningarna, sedan han förbluffat de flesta han kom i kontakt med och demonstrerat märkliga förmågor för. Före Mitchells rymdresa hade de småtränat telepati under jordiska förhållanden. De försöken var lovande. Men märkligt nog förbättrades resultaten under rymdfärden betydligt.

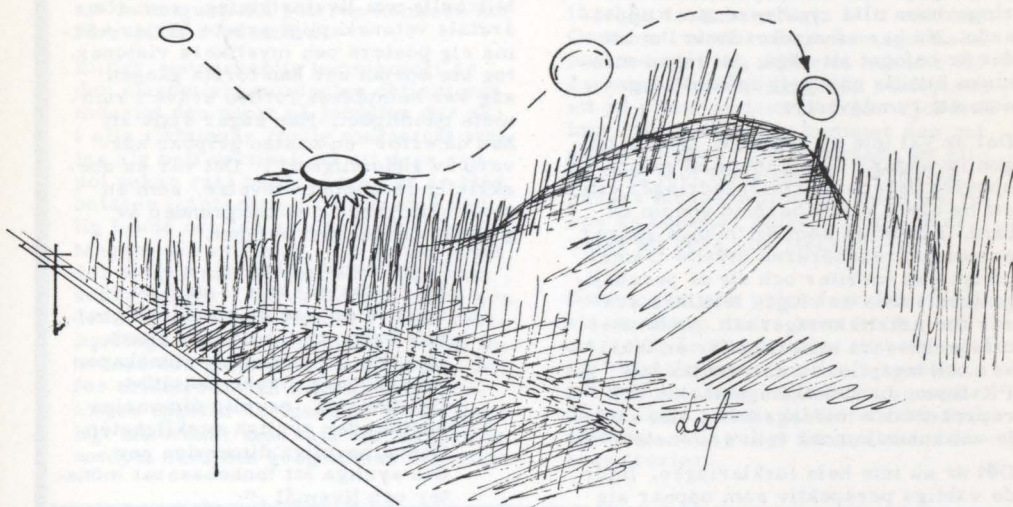
Mitchells nya livsinriktning, som efter åratals vetenskapligt arbete börjar närma sig poeters och mystikers visioner, tog sin början när han första gången såg vår hemplanet Jorden sväva i rummets oändlighet. Han säger själv att han då erfor "en nästan gripbar närvaro av gudomlighet". Det var en obeskrivlig skönhetsupplevelse, som en juvel skimrande mot bakgrunden av gränslös becksvalt evighet.

"I det ögonblicket visste jag", skriver han, "att livet i universum inte är en tillfällighet, inte bara ett resultat av blinda, trevande processer. Kunskapen kom till mig direkt, intuitivt: Det finns en osynlig dimension bortom den synliga verkligheten. Denna osynliga dimension ger den synliga ett tankebaserat mönster och livsmål." ■

I Kalifornien har Mitchell grundat ett institut, kallat "The Institute of Noetic Science". Psykisk utveckling garanterar inte andlig och religiös utveckling, är inte något universalmedel som förändrar etiken och praktiska handlingar. Men den kan hjälpa oss att glänta på dörren till ett vidgat medvetande, göra oss medvetna om vår roll i skapelsens fortsatta under.

Människan har gränsoverskridande egenskaper, det är ett erkännande man måste göra om man har aldrig så lite öppet sinne och tankeliv. Det finns något som kan kallas människans transperson, säger Mitchell. Den västerländska vetenskapen med sin värderingsfria, rationella, experimentella metodik är grundad på materialism. Den kan aldrig klara av de växande planetariska kriserna, därför att den inte accepterar det intuitiva, erfarenhetsgrundande förhållningssätt som är karaktäristiskt för religionen. Allt sant visio-närt vetande har en etisk sida. ■

Linsformat UFO vid motionsslinga

Av Gunnar Törngren

Den 15 januari 1975 upplevde Hans Bryggner (13 år) och hans kamrat (16 år) en märklig händelse. Klockan var ca 15.30 och de båda var ute och gick utefter en motionsslinga i Åkersberga utanför Stockholm. Det var skymning, något mulet, ca 0 grader och vindstilla då pojkarna helt plötsligt fick syn på en röd prick som hastigt närmade sig från NNW.

Hans Bryggner berättar:

- Det verkade glöda, rosa, ganska starkt, och när det kom närmare skrek min kamrat "det störtar" och han slängde sig ner på marken. Han trodde att det var ett flygplan för han hade inte sett att det inte hade några vingar. När det kom närmare och började vända såg jag att

det var stålgrått och när det kom ännu närmare började det vända den mörkare undersidan mot mig, och då förstod jag att det var ett "flygande tefat" och var säker på att det inte var ett flygplan. Det hade en svart rand mitt på och undersidan var mörk, nästan svart, och det lilla som syntes av ovansidan var ljust metallgrått och matt. Det kom fortfarande ett svagt rosa sken från ovansidan, inget sken från undersidan. Det hade inga fönster, inga dörrar, var bara ovalt och slätt. När det kommit ännu närmare mig så jag till min kamrat: "Titta Ali, titta", men han låg kvar tryckt mot marken. Föremålet saktade in tills det stod nästan helt stilla. Sedan

började det att gunga över åt höger och sedan sköt det nästan rakt upp i luften och ner bakom en kulle. Jag vet inte om det gick ner där för jag såg bara en liten bit av det när det försvann bakom träden. Det kan ha fortsatt rakt fram sedan, men det vet jag inte.

Hans berättar vidare att föremålet strax innan det rörde sig som långsammast, slog i trädgrenar som bröts av. Det rörde sig ytterligare en 10 - 15 meter för att sedan stanna och stå helt stilla i någon sekund innan det började gunga två gånger och samtidigt sakta stiga uppåt. Så helt plötsligt satte det en väldig fart mot öster. De två pojkarna kände då en vindstöt och hörde hur löven på mar-

ken flyttade sig av vinden. Samtidigt kände de en mycket frän och stickande lukt. Hans kände sig yr en bra stund efteråt och han kände sig inte törstig på hela nästa dag.

Träden fungerade som referensföremål och Hans uppskattar objektets storlek till drygt 5 meter och att avståndet från dem till objektet som närmast var ca 10 meter.

- o - o - o - o -

Kommentar:

Fallet uppvisar en hel del kända och vanliga detaljer, bl a det angivna rörelsemönstret och objektets storlek.

Forts på sid 19.

Den svartvita pilen på bilden visar var pojkarna först upptäckte det lysande föremålet.

DRÖMRESA I BIL MED UFO-ESKORT FRÅN RHODESIA TILL SYDAFRIKA

DRÖMRESA I BIL.....

Forts från sid 5.

LJUSSTRÅLEN

Det gick en stråle av ljus från UFO:t till horisonten - eller kom ljusstrålen från horisonten till UFO:t ???

När de var någon mil från Fort Victoria stack UFO:t iväg som ett stjärnskott. Klockan 04.30 körde de in till bensinmacken i Fort Victoria. Föreståndaren påpekade att det var något fel på ljuset. Men när Peter senare startade motorn, fungerade ljuset normalt.

Frances, insvept i pälskappan och kofter, frågade om det fanns varmt kaffe att få, eftersom natten var så fruktansvärt kall. Mackägaren, i tunn skjorta och shorts, tittade förvånat på henne och skakade på huvudet. När de körde iväg därifrån hade värmen börjat komma tillbaka i bilen.

TVÅ UFO:s - SOLDIVNA?

Någon mil från Fort Victoria upptäckte Frances åter UFO:t på vänstra sidan, men nu kom det också ett som placerade sig rakt ovanför biltaket. Det var mindre eller på större avstånd. De hade dykt upp helt plötsligt inte glidit fram från en kulle som det första. De lyste nu med stadigt ljus och blinkade inte.

De hade sett det första UFO:t stiga upp från den plats där solen gått ned och uppfattade ett tag ljusstrålen från horisonten till objektet som energi från solen. Morgonrodnaden hade också helt uteblivit, och de hade fått idén att UFO:na absorberade solljuset.

- Det var en hemsk stund, för vi var inte säkra på om vi verkligen var kvar på jorden.

GENOM TRÄSK

Nu kom de också in i mycket oväntad terräng. Frances tittade mest på UFO:t men minns att hon såg låga buskar och mycket med högt gräs och att det verkade fuktigt ute i terrängen. Peter är mera bestämd, han säger att "där var stora träskområden med vattenytor, som jag kunde se reflektera ljuset från ovan".

Vägen var kruttorr, ändå verkade vägkanterna, slänterna och landskapet utanför vått. Mängder av vatten längre bort och tropisk vegetation.

Frances förundrades över tystnaden. Vanligtvis är det ett konstant ljud från syrsor och cikador. Men nu hördes inget ljud från motorn och inga ljud utifrån heller. Det började bli som att resa i en dröm med ljudet helt bortkopplat. Det enda de hörde var det svaga ljudet från radion - med samma program.

SOMNADE FJÄRRSTYRDA

Bilen var inte på något sätt utom kontroll - den klarade sig själv. Peter medger att han nu var vettskrämd.

- Jag försökte ignorera det hela, men det var också lönlöst. Det var inte jag som körde.

Det blev ingen som helst reaktion när han försökte sakta in och kontrollera bilen. Vägen från Fort Victoria till Beit Bridge är långt ifrån rak. Men denna natt, enligt Peter, var den helt snörrät, ända tills de kom 3 km från Beit Bridge.

De oroade sig något över att det inte blev någon vanlig vacker soluppgång. Det ljusnade, men bara som ett grått täcke. Det var fullt dagsljus - men något dimmigt - när Peter släckte strålkastarna. De två UFO:na var ännu klart synliga, men verkade befinna sig högre upp.

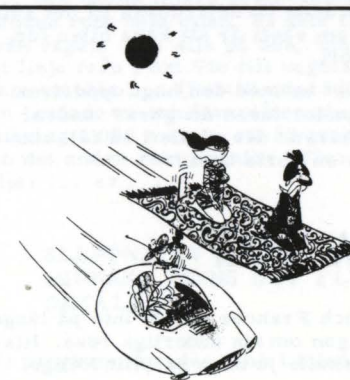
VID GRÄNSEN

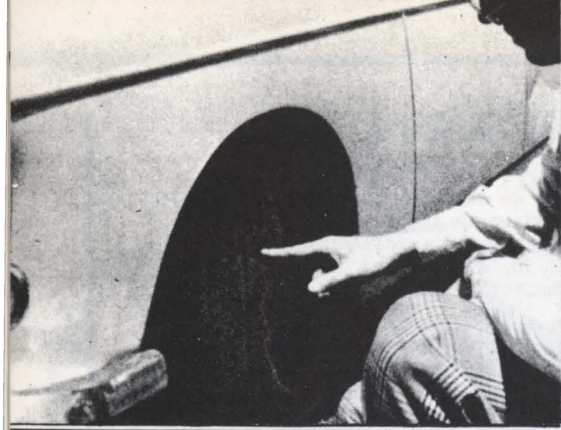
När de närmade sig Beit Bridge såg de fortfarande två små lysande prickar. Klockan vid gränsstationen visade 08.30, men biluret och deras egna klockor 07.30.

De rhodesiska tjänstemännen var de första levande varelser de sett sedan de lämnat bensinstationen i Fort Victoria. Tullarna frågade om Peter och Frances kom direkt från Nordpolen, så påbyltade som de var. Solljuset hade nu börjat flöda som vanligt. UFO:na var försvunna. Bortser man från den underligt klädda "polismannen" och mackägaren i Fort Victoria så hade de inte sett en enda människa under hela resan.

Inte heller fanns det några fordon utom de tre tomma bussarna. Vanligtvis är det en livligt trafikerad väg. Många kör på natten när det inte är så varmt. Detta var natten till sydafrikanska nationaldagen och det borde ha varit många medtrafikanter.

Peter hade nollställt trippmätaren i Fort Victoria. Den hade bara gått 17 km, trots att sträckan Fort Victoria - Beit Bridge är 288 km. Han skulle tanka på nytt, men det gick knappt i 2 liter. Tydligt hade de bara kört 17 km från macken innan UFO:na plockat upp dem på nytt.

INGET SLITAGE

Före resan hade Peter köpt billiga regummerade däck. Han tänkte köpa nya i Sydafrika, där däck är mycket billigare än i Rhodesia. Men nu, sju månader senare, sitter de ännu på, de verkar inte ens slitna

- Han klagar jämt på däcken, väghållningen är inte bra, påpekar Frances. Men monsterdjupet är stort, och vi vill inte lägga ut pengar i onödan.

- Det är bäst ni håller hårt i den bilen, den kanske blivit outslitlig, skämtar intervjuaren.

- Det är den inte, vi har haft massor av problem med den delvis elektriska kopplingen och med fördelardosan också, förklarar Peter. Enda sättet att bränna fördelardosan på det sätt som skett är att köra bilen för fort.

- Kan det ha med den högt uppdrivna farten under resan att göra? undrar intervjuaren, det skulle i så fall kunna vara en sorts bevis.

ASTRALFÄRDER

Peter och Frances talade inte på länge med någon omsin underliga resa. Historien skulle ju bara ha låtit löjlig.

Men när han nu tillfrågades, berättade Peter också att han börjat öva "astral travelling" när han var 14 år och fortsatt tills han var 19. Han slutade med det sedan han träffat Frances, eftersom hon inte gillade det. I 14-årsåldern upptäckte han att de flesta inte kan färdas astralt eller hypnotisera sig själva och han brukade då göra telepatiförsök på fester, bara som en kul grej.

Frances nämnde att hon fått en väldig chock en natt, när hon sett att Peters kropp var helt genomskinlig och att han inte andades. Först trodde hon att han hade dött, men så kom hon att tänka på vad han sagt om astralfärder och försökte inte väcka honom. Efter bara tio minuter var han åter helt normal.

Peter nämner att han under astralfärder sett "livstråden" som binder astralkroppen vid det kroppsliga skalet. Om UFO-upplevelsen under resan säger han att "det var precis samma känsla som när man förbereder sig för astralfärder, så kände jag det".

Peters telepatiska krafter avtog efter upplevelsen i maj 1974, men hans koncentrations- och uppfattningsförmåga har ökat betydligt. Frances tycker att hennes minne försämrats. Före en examen kunde hon läsa igenom en bok och minnas den nästan ord för ord, det kan hon inte nu.

TIDIGARE UFO

I juli 1964 hade Peter sett ett UFO och han gjorde också en teckning av föremålet.

- Det var utanför Shabani. Jag åkte med min far i hans stationsvagn. Det var kl 11 en förmiddag. Vi körde på en grusväg och när vi kom runt en kurva hängde det bara där, någon meter över marken och på 18 - 20 meters håll. När det lyfte, yrde det hett rött damm över oss. Dammet häftade fast vid vår bil i veckor, små korn hade t o m trängt in i lackeringen.

Peters skiss av UFO:t 1964.

- Min far såg det också men han skulle aldrig nämna det för någon. Vi kom så nära som ca 7 meter. Det steg i vinkel och försvann. Det var metallgrått med svarta band där drivkällan tycktes vara.

- Området är ett järnbälte och rikt på mineraler. Där finns guld och diamanter. Också metaller som används i amerikanska rymdraketer exporteras härifrån.

- Min far sa åt mig att glömma alltihop och inte tala med någon om det. Han är fantastiskt duktig när det gäller fysiska ting, men det okända vill han inte veta något om.

Peter och hans far hade elektronisk utrustning med sig. Efteråt upptäckte de att i varje del av utrustningen hade alla dioder och rör bränt, så de var tvungna att åka hem och byta ut delarna.

HYPNOSUTFRÅGNING

Frances och Peter gick med på att höras under hypnos och få svaren bandade. Med dr Paul Obertik från Tjeckoslovakien, bosatt i Durban sen slutet av 60-talet och medlem i sydafrikanska sällskapet för psykisk forskning, använder hypnos i sitt arbete och den 3

december utfrågade han Peter under hypnos.

Peter kom i mycket djup trance, i ett stadium där inget kan döljas och sanningen alltid kommer fram, enligt dr Obertiks erfarenhet. Frances hade inga andra upplevelser än dem hon medvetet kom ihåg. Hon var faktiskt medvetlös eller sov större delen av resan mellan Fort Victoria och Beit Bridge.

I texten finns luckor, där det inte gått att tyda Peters svar.

Dr Obertik:

- NU PETER HÖR DU MIG.
DU KAN SE ALLT. BERÄTTA
EN GANG TILL.

Peter:

-Vi var 12 km från Fort Vic när vi mötte två maskiner tillsammans, en 85 grader upp, den andra rakt ovanför på omkring 200 meters höjd. De sände ner strålar av ljus ... eller något slag, jag vet inte vad för sort som gav bilen egen vilja, kraftkälla, riktning, fartkontroll, styrförmåga, ljus, allting.

-Vid ett tillfälle talade bilen t o m om för mig vad jag skulle göra, och hur röka en cigarrett ta tändaren byta radiostation. Det var då vi hörde röster i radion som lät som sändning från Lourenço Marques lät som musik men inte var det. Det var direkta signaler från rymdskeppet ovanför till radion som sände impulser till bilen ... till hytten och Jag försökte kämpa emot under hela resan och denna falska scen fästes på rutorna runt hela bilen. Vi åkte fritt ifrån vägen, inte alls på den, utan i rät linje från Fort Vic till ungefär ... 3 km utanför ... (Beit Bridge?). Sedan landade vi och föremålen steg till omkring 4 000 meter, ett 80 grader och det andra rakt ovanför. Fler detaljer ... er ...

SLAPPNA AV PETER. DU KAN
MINNAS. FINNS DET FLER
DETALJER?

-Vi programmerades inne i bilen. Min

fru somnade eller sövdes av radion - som var deras röst - så hon kommer inte ihåg så värst mycket. Och sedan: Skepnaden som strålades rakt ner i baksätet och satt där hela resan. Den meddelade mig att jag skulle se vad jag ville se. Ville jag att den skulle se ut som en anka, så såg den ut som en anka, ville jag se ett monster, blev den det. Jag vet inte vad de gjorde, men måste försöka komma ihåg ... för att jag måste ...

DE ... JA?

-Det tog dem sju sekunder att lista ut att jag kommunicerat med det förflutna och hade kontroll över sinnena och kunde ge mig själv posthypnotiska suggestioner. De förträngde detta ... försökte radera ut det, så att jag inte skulle kunna hypnotiseras och berätta vad som hände i bilen ... jag kan bara inte minnas ... De var mycket intelligenta. Jag åkte aldrig upp i rymdskeppet, men jag kunde se genom strålarna vad som hände där och hur det såg ut inuti ...

HUR SÄG DET UT, PETER?
BERÄTTA.

-Det fanns tre våningar. Bottenvåningen ... kraftkälla ... andra vån ... motorn ... vån ... rum, sovrum ... kommunikationer, vardagsrum. Överst var ett komplett flygdäck ... kontrollcentra för resor mellan stjärnorna. Hela enheten sammanbands av två vakuumschakt. Man placerade sig i en av tunnarna och förflyttade sig till avsedd våning. Transporten skedde med vakuumsug ... inuti ... tunnel ... enheterna. Det var ca 27 meter i diameter och 18 meter högt. Högsta tryck var ... horisontala plan från yttre hörn ... senare begav de sig till ... med tryckkraft direkt ner, direkt upp.

-De hade en stabilisator för att simulera båda ... i laboratoriedelen. ... varje människa som togs upp kunde placeras där och de kunde simulera omgivningen totalt ... det är bara ett tomt rum, men genom att utnyttja människans kunskap eller brist på ve-

tande kunde de lista ut, vad var och en ville se eller tänkte sig vara.

HUR SÄG DE UT, PETER?

-De såg ut som de ville att jag skulle se dem, de blev som jag tänkte

HAR DE VERKLIG FORM?
HUR SER DE VARANDRA?

-De som var i bilen och rymdskeppet var alla ... vad jag såg, identiska i storlek, färg, utseende, form och vikt. Som människor, med stor bål, hals, utan hår, två armar och två ben.

GENETISKA ORGAN? MAN
OCH KVINNA? HUR FÖRÖKAR
DE SIG?

-Inga genetiska organ ... jag vet inte...

VARIFRÅN KOMMER DE?

-De sa inga namn ... yttre galaxer.
De är vänligt sinnade.

VARFÖR TAR DE INTE MER
KONTAKT MED OSS?

-Minst två miljarder människor skulle inte förstå ... de skulle inte kunna närma sig ... se dem, tala med dem ...

KAN DE INTE GÖRA SÅ VI
FÖRSTÅR?

-Nej, då måste de ändra Jorden och det vill de inte.

(Annonser)

Tidskriften 1984

-Antitotalitärt blad -

Prenumerera genom att
sända 10:- på postgiro
9 59 84 - 1.

TROR DE PÅ GUD? OÄNDLIGHET?
ODÖDLIGHET?

-Inga gudar ... de är inga gudar ... de är extremt avancerade. Men de dör ... jag vet inte hur länge de lever ... förstår inte ...

HUR LÅNGT KAN DE RESA?
FORTARE ÄN LJUSET?

-De kan resa genom tid, inte ljus. Ljushastigheten för låg att täcka miljarder kilometer per sekund. Om de vill från en punkt till en annan måste de tillbaka i tid, för att ta sig till sin jord. De sänder sig tillbaka i tid ... tidsresenärer, egentligen inte rymdfarare.

HUR PRATAR DE?

-De ... mentalt, de känner engelska språket perfekt, kan alla språk i galaxerna.

DE HAR ALLT UNIVERSUMS
VETANDE?

-Allt vetande, men vårt om galaxerna är bara i storleken av ett knappt huvud delat en miljard gånger ...

LIKNAR DERAS VÄRLD VÅR?
FINNS DÄR SYRE?

-De kommer (närmast?) från tolv planeter i Vintergatan (?) och slåss inte. Det finns inga krig. De är minst 2 000 jordår före oss.

FÅR VÅR JORD FRED?
KAN VI ÖVERLEVA?

-De vill ändra jorden, så som de gjorde med pyramiderna. De ändrade ... krig. De ändrade allting genom att presentera sitt sätt att utföra saker. Hur vet jag inte rikt...

FINNS NÅGRA BLAND OSS?

-Tusentals. De är kontorister, bokhållare, affärsmän, föreläsare, renhållningsarbetare ...

OM DU VILL HA RÅD AV
DEM, GER DE DET?

-De tar kontakt endast när de själva vill och det genom att påverka. De gör aldrig något direkt på Jorden... Det skulle göra dem kända, sätta dem i centrum. Men de påverkar, ger impulser åt och instruerar dem som skall utföra ... Mänskligheten överlever genom deras ingripanden, och de gör detta till vår ...

- o - o - o - o -

Här slutar inspelningen abrupt, men det lär finnas ytterligare en bit av intervjun under hypnos. Vi hoppas kunna återkomma och ge några svar på alla de frågor som hopar sig efter detta.

S L U T .

LINSFORMAT UFO VID.....

Forts från sid 13.

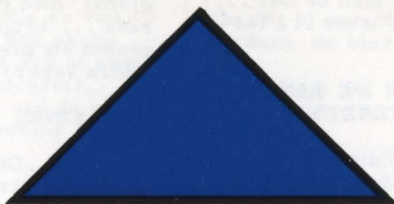
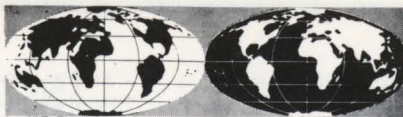
Fallet har undersökts av en utbildad fältrapportör inom projekt URD som bedömer säkerheten på lämnade uppgifter som mycket god.

Vi i GICOFF anser oss inte kunna kommentera fallet närmare, då vi inte själva undersökt det.

- o - o - o - o -

Källa:

Fältrapport sammanställd av Gunnar Törngren efter intervjuer med observatören.

Bermudatriangeln

Av Alf Tollhag

Charles Berlitz.

Del 4.

LJUSSKEN

Berlitz' kristallteori som nedan återges skulle kanske kunna förklara det som hände en charterpilot från Miami.

Över en av Bahamaöarna överraskades han efter mörkrets inbrott av ett oavbrutet växande ljussken som till sist var så starkt och bländande att han hade svårt att avläsa instrumenten.

Egendomliga saker hände samtidigt med kontrollinstrumenten. Kompassnålen svängde och bränslemätarna ändrade läge. Autopiloten lade plötsligt flygplanet i en skarp högersväng och

han måste överta manövreringen själv. De elektriska instrumenten lade av helt.

Ljusskenet var till sist så starkt att det tycktes stråla ut från själva planet. Detta pågick i omkring fem minuter. Sedan återgick allt långsamt till det normala.

När detta hände hade piloten ingen aning om vad som kommit att kallas "Bermudatriangeln". Han fick veta att området var okänt för liknande fenomen först sedan han berättat händelsen för kamrater.

Det förekommer också

EGENDOMLIGA "NATURLIGA" FÖRKLARINGAR

En man som forskat mycket i Bermudatriangelns gåtor är författaren och forskaren Lawrence D Kusche. Han har lagt ner flera års arbete på att gå till botten med mystiken. Nyligen uttalade han att mysterierna inte är någonting annat än en fabricerad myt.

Han menar att händelserna är sådana att de tagna tillsammans verkar obegripliga. Egentligen har de alla naturliga förklaringar, och hänger också flera exempel.

Ta t ex händelsen där 5 bombplan försvann under en flygning. Det finns, enligt Kusche, bevis för att vädret blivit dåligt under flygningen. Instruktören hade just blivit överkopplad till Florida, så när hans kompass började krångla var han förlorad.

Radiokommunikationerna var mycket dåliga och markkontrollen kunde inte lyckas att fastställa positionen för de fem planen.

Avskrifter av samtalen mellan piloten och markkontrollen visar att vid 19-tiden talade piloterna om att nödlanda på havet. Enligt Lawrence gjorde de också detta, dessutom i mörker och utan att veta sin position.

Vågorna sopade snart rent bland vrakspillrorna och inga spår efter flygplanen fanns kvar.

Den typ av flygbåt som försvann var känd som den "flygande bensintanken", på sina vanligen läckande bensinledningar.

Ett vittnesmål från en skeppare på ett fartyg i området bekräftar att denne sett ett flygplan invärvat i flammor störta mot havet samtidigt som det bröts i bitar.

Ett annat berömt försvinnande var fartyget "Marine Sulphur Queen" med en besättning på 39 man som försvann

utanför Florida vid Key West 1963. Det finns enligt Kusche bevis för att vindarna i området nådde orkanstyrka vid tidpunkten för försvinnandet, och dessutom var fartyget utdömt ur sjövardighetssynpunkt. Fjorton dagar efter försvinnandet fann man vid Key West vrakspillror efter fartyget.

Vidare anser han sig ha bevisat att ett av de första fartygen som försvann, "Rosalie", aldrig har existerat.

Ett annat ofta citerat fall är "Bella" som verkligen försvann 1854, men den händelsen ägde rum utanför Sydamerikas kust - nära 400 mil från Bermudatriangeln.

För den som är mera intresserad av att ta del av Kusches synpunkter på problemet kan vi nämna att han skrivit en bok som heter "The Bermuda Triangle Mystery - Solved".

Kusches kommentar till att så många andra författare verkligen betonat det mystiska i alla försvinnanden är att det är mera ett kommersiellt intresse än ett seriöst vetenskapligt som ligger bakom. Kusche får fullt stöd i sina teorier från Thomas M Dinan på Lloyds i London.

- o - o - o - o -

En annan förklaring till försvinnandet av många lustjakter i triangeln kan vara att området faktiskt är mycket frekventerat av narkotikasmugglare. En teori går ut på att smugglarna anländer i utlandsregistrerade fartyg. De lägger sig därefter stilla utanför kusten och inväntar att någon privatbåt skall anlända. Därefter anfaller och bordar de denna. Besättningen mördas av narkotikasmugglarna och narkotikan kan sedan på ett enkelt sätt föras i land.

Detta är säkert vad som hänt industri-
magnaten J P Morgner och hans familj
i lustjakten "Cinderella". En fiskebåt
fann 1972 familjen mördad. De var
fastbundna vid ett ankare.

- o - o - o - o -

Bermudatriangeln har fångslat många
författare, och många olika förklarings-
teorier har sett dagens ljus.

För det första kan det naturligtvis,
som Kusche hävdar, röra sig om natur-
liga fenomen av typen plötsliga och häf-
tiga oväder som drabbar icke sjövärdi-
ga fartyg eller dåliga flygplan.

Det kan förekomma magnetiska stör-
ningar som påverkar kompasser och
radiokommunikationer och orsakar
svåra olyckor.

Okända fenomen som upphäver tyngd-
kraften punktvis och slungar fartyg och
flygplan bort från jorden är en av de
mer fantasifulla förklaringarna.

En liknande ytterst osannolik förklaring
är att oerhört komprimerad materia
med något av de s k "svarta hålen"
som ursprung skulle ha träffat jorden,
borrat sig igenom denna och blivit lig-
gande någonstans under Bermudatri-
angeln. De små partiklarna med sin
oerhörda komprimering och enorma
tyngdkraft på begränsade områden
tänks då suga ner och förinta fartyg
och flygplan. Den s k Tunguskakatastro-
fen i Sibirien har ännu ej fått någon helt
acceptabel förklaring, och det har häv-
dats att det var vid detta tillfälle som
materien träffade jorden. Att den skul-
le bestå i något stabilt tillstånd är helt
orimligt enligt nuvarande vetenskapliga
uppfattningar.

Sådana förklaringar om mystiska kraft-
fält i området är naturligtvis ganska
längsökt men finns ändå med i den
långa teorikedjan.

Teorin om undervattensbaser och e-
norma utomjordiska farkoster som
kidnappar fartyg och flygplan har re-
dan behandlats och sådana idéer är in-
te heller tillräckligt underbyggda för

att vara annat än rena fantasier.

En ganska intressant men lika otro-
lig förklaring är att det kalla kriget
har utvecklats inom området och att
det helt enkelt är jordiska makter
som på detta makabra sätt försöker
skydda sina intressen.

Berlitz, som blivit miljonär på sin
bok om Bermudatriangeln, anför teo-
rin att en gigantisk solkristall som
en gång försåg det sjunkna Atlantis
med energi ligger på havsbotten.
Passerande fartyg eller flygplan ak-
tiverar kristallen, vilken förvirrar
deras instrument och suger ned dem
i djupet. En sådan borde dock ha
upptäckts för länge sedan med hjälp
av känsliga instrument.

Det lär finnas en liknande triangel
utanför Japan och dessa fenomen
kommer att behandlas längre fram.

- o - o - o - o -

Vi återkommer med fortsättningen
på den kronologiska listan i nästa
nummer. ■

Vad händer i skrämmande
"DJAVULSTRIANGELN"
öster om Filippinerna/Japan.

"Oerhört dumt och farligt att för-
neka att det finns saker som vi
inte förstår eller bara skoja om
detta" säger forskare och ger
några skrämmande exempel.

Mycket att läsa i nästa nummer. ■

Vad ska man tro om vetande?

Amerikanska tidskriften Humanist publicerade i slutet av 1975 en var-
ning för övertro. Den var undertecknad av "186 ledande internationel-
la vetenskapsmän, inklusive 18 nobelpristagare". De förklarade bl a
att det inte finns någon som helst vetenskaplig grund för påståendet
att t ex solen och månen påverkar människornas liv.

Alla vi som blivit solbrända, svärmat i solnedgång och i månens
sken eller flytt undan snabbt stigande tidvatten har alltså varit med
om garanterat ovetenskapliga händelser.

Nej, nu är det så att de har en underbar humor, de här vetenskapliga
toppgossarna och -flickan. De vet att världen vill bedragas och visar
hur lätt det är. Man kan knappast tänka sig en mer strålande satirisk
drift med det teknologiska snusförnuft och vansinne som är helt främ-
mande för de mest grundläggande biologiska fakta.

Vi står där alltså än en gång: Är det bättre att veta att man är troen-
de än att tro att man är vetande? Skriv och berätta. ■

Min religion består i ödmjuk beundran inför den oändligt höga ande,
som uppenbarar sig i de enkla detaljer vi kan fatta med våra svaga
sinnen. Denna känslans djupa övertygelse om närvaron av en högsta
tänkande makt, som uppenbarar sig i det ofattbara universum, utgör
min idé om Gud.

Albert Einstein
(1879 - 1955) ■

BÖCKER • BÖCKER • BÖCKER •

Forts från sid 24.

Är dessa varelsers intelligens långt
överlägsen vår, väljer de förmodli-
gen att ta minsta möjliga kontakt med
oss, heter det i en vetenskaplig rap-
port till NASA redan år 1961, samma
år som Interamerikanska juristförbun-
det antog ett förslag till rymdens Mag-
na charta. I den uttalas bl a förhopp-
ningen att jorden skall föra en fredlig
politik över hela världsalltet (- hur
något sådant skall vara möjligt när vi
inte ens klarar av det på hemplane-
ten).

Tomas citerar också estniska fysikern
Gustav Naan som skrev om det s k sun-
da förnuftet:

"Det är höjdpunkten av våra er-
farenheter och vår vidskepelse.
Det är den samlade summan av
å ena sidan det som verifierats
av erfarenheten och å den andra
all sådan okunnighet som betrak-
tas som kunskap."

Vi är i samma läge i dag, trots att
det inte existerar något religiöst eller
filosofiskt kätteri längre i västvärld-
en och fältet är fritt för de vidaste
utflykter i de obegränsade möjlighe-
ternas värld. Människans intellekt är
ändligt, men universum är oändligt.
All mänsklig kunskap är alltså ändå
bara små bitar av hela sanningen.
Ingen tankeriktning kan göra anspråk
på att kunna förklara allt. Men alla
kan vi bidra med små bitar för att
få en bättre uppfattning om det stora
mönster som börjar skymta. ■

Andrew Tomas' bok Vid fjärran världars stränder anmäls här av Bertil Nilsson.

Att vidga världsbilden

Envar som söker flyga ut långt bortom himlens sky
han kan dock aldrig någonsin från kung Varuna fly.
Hans himlaborna väktare glider all jorden kring
och ser med tusen ögon runt om hela jordens ring.

När man läser en sådan strof - den är hämtad från de urgamla indiska Veda-hymnerna - får man ett intryck av att forntidens människor varit medvetna om en spaningsverksamhet mot oss av samma slag som den som kanske bedrivs av dagens kontroversiella flygande tefat, skriver Andrew Tomas i sin nya bok

VID FJÄRRAN VÄRLDARS STRÄNDER

(med undertiteln Människan och universum), utkommen på Nybloms förlag, ca-pris 45 kronor.

I sin förra bok, Vi var inte först (anmäld i GICOFF-Information nr 6/74), radade Tomas upp en mängd exempel på hur avancerat vetande fanns redan i forntiden, även om det då var begränsat till ett fåtal personer.

Nu har Tomas följt upp dessa tankar genom att skriva en bok om hur mycket i den moderna forskningen som tyder på universell förekomst av liv, att det följaktligen måste finnas mängder av bebodda planeter i världsrymden - och hur mycket i vår egen forntid som tyder på kontakter med kosmiska resenärer.

Varför är ormen en urgammal symbol för rymdfart? Är det för att den bygger sina bon under marken? Eller är det dess antagna förmåga att påverka sina offer? Eller kanske bara dess glänsande yttre? Vad betyder t ex australiska stammars gudinna Gurigunda, vars kropp var klädd med kristaller som blixtrade åt alla håll? Var det en rymdbesökare i skyddsdräkt?

Varför skall vi avskärma oss från tankar om att det kan förekomma kontakter även i nutiden? Snart nog kan det bli fråga om ytterst påtagliga, helt officiella kontakter med avancerade former av liv, på en nivå långt över mänsklighetens nuvarande, och då är det väl sent att börja fundera på vad som skall göras - planeringen måste göras nu. Och sådana diskussioner förs redan av några modiga astronomer, fysiker och biologer.

Forts på sid 23.